

РЕШЕНИЕ

№ 7754

гр. София, 20.12.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, II КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 26.11.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Николай Ангелов

ЧЛЕНОВЕ: Наташа Николова

Георги Бозуков

при участието на секретаря Теменужка Стоименова и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **8649** по описа за **2021** година докладвано от съдия Наташа Николова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 – чл. 228 от Административно процесуалния кодекс /АПК/ вр. чл. 63, ал.1, изр.2-ро от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на [фирма] срещу Решение № 20156876/30.06.2021 г. по НАХД № 15813/2020 г. по описа на СРС, НО, 105 състав. С оспореното решение е потвърдено Наказателно постановление № К-0043428 от 29.09.2020г., издадено от Директора на Регионална дирекция – С. към Главна дирекция "Контрол на пазара" при Комисия за защита на потребителите, с което на [фирма], [населено място] на основание чл. 222а от Закона за защита на потребителите (ЗЗП) е наложена „имуществена санкция" в размер на 500 лв., за нарушение на чл. 113, ал. 1 от ЗЗП.

В касационната жалба се поддържа, че решението на СРС е неправилно, издадено в нарушение на материалния и процесуалния закон. Моли се то да бъде отменено. Претендират се разноси.

В съдебно заседание касаторът не се представлява.

Ответникът – КЗП – в съдебно заседание не се представлява. От процесуалния му представител адв. К. е постъпило становище, в което заявява, че оспорва касационната жалба и моли същата да бъде отхвърлена, като неоснователна. Претендира се юрисконсултско възнаграждение. Прави се възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

Софийска градска прокуратура в съдебно заседание се представлява от прокурор К., който счита решението на СРС за правилно и законосъобразно и моли то да бъде потвърдено.

Административен съд София – град, II касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема за установено следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена от надлежна страна, в законоустановения срок, срещу съдебен акт, който подлежи на инстанционен контрол, а разгледана по същество е неоснователна.

Въззивният съд, след обсъждане на събраните писмени и гласни доказателства, е приел за установена следната фактическата обстановка:

На 13.07.2020г. била извършена проверка на дружеството [фирма], по повод подадена на 23.06.2020г. жалба в КЗП от потребител Д. Д.. Проверката установила, че лицето е закупило стоки от магазин на дружеството, като е заплатила с дебитна карта. Един от артикулите бил раница, като Д. при опита си да използва същата установила, че не се закопчава, и направила рекламация на стоката. Рекламацията била заведена в регистър на предявените претенции на 07.06.2020г. с отбелязване, че закопчалката не работи, като била отказано разглеждане на претенцията. За установеното бил съставен Констативен протокол № К-2687095 от 13.07.2020г., а на 11.09.2020г. бил съставен Акт за установяване на административно нарушение № К-0043428 от същата дата срещу дружеството.

Актът бил връчен на упълномощено лице, като не били отразени възражения в него.

Въз основа на АУАН било издадено НП № К-0043428/29.09.2020г.

Решението на СРС е валидно, допустимо и правилно.

Съставеният АУАН и издаденото НП отговарят на изискванията на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН. Същите са издадени от компетентни органи и при спазване на процесуалните правила.

Съгласно разпоредбата на чл.113, ал.1 от ЗЗП, когато потребителската стока не съответства на договора за продажба, продавачът е длъжен да я приведе в съответствие с договора за продажба.

Съгласно чл. 105, ал. 1 от ЗЗП (в относимата редакция), продавачът е длъжен да предаде на потребителя стока, съответстваща на договора за продажба. Същият носи отговорност за всяка липса на съответствие на стоката със сключения договор, която съществува при доставянето на стоката или се прояви до две години след доставянето ѝ. Според чл. 108 от ЗЗП, при проявено несъответствие в срок от 6 месеца от доставянето на стоката, следва да се приеме, че то е съществувало при доставянето ѝ, освен ако се докаже, че липсата на съответствие се дължи на естеството на стоката. Въпреки оборимата презумпция на чл. 108 от ЗЗП, това не лишава правото на потребителя да предяви рекламации за дефекти, проявили се по-късно.

Съгласно чл. 126, ал. 1 от ЗЗП, рекламацията на потребителска стока може да се предяви до две години от доставката на стоката, но не по-късно от два месеца от установяване на несъответствието с договореното. По силата на тази разпоредба е налице законова гаранция, която е задължителна за търговеца.

Съгласно чл. 125, ал. 5, т. 3 от ЗЗП, при подаване на рекламация потребителят може да представи други документи, установяващи претенцията по основание и размер.

Безспорно установено е, че потребителската стока не е съответствала на договора за продажба. Касационният състав приема, че санкционираното лице неправомерно е

отказало привеждането на стоката в съответствие с договора за продажба и по този начин действително е извършило посоченото в АУАН и НП административно нарушение. Неоснователно е възражението, че не е доказано закупуването на стоката от наказания търговец. От представеното извлечение по сметка е видно, че стоката е закупена именно от санкционирания търговец. Както правилно е приел и СРС в решението си, представеното извлечение от банкова сметка на клиента е доказателство за осъществената от клиента покупка.

Съгласно чл. 222а от ЗЗП, за нарушение на чл. 113 и чл. 114, ал. 3 на виновните лица се налага „глоба“ в размер от 500 до 2500 лв., а на едноличните търговци и юридическите лица – „имуществена санкция“, в размер от 500 до 3000 лв. за всеки отделен случай. В случая, наложената „имуществена санкция“ е в размер на 500 лв. и е законосъобразна.

При така установеното, настоящата касационна инстанция намира, че обжалваното решение е законосъобразно и не са налице касационни основания за неговата отмяна, поради което следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора на ответника се дължи юрисконсултско възнаграждение, на основание на основание чл. 63, ал. 3 от ЗАНН, във връзка с чл. 143, ал. 1 от АПК, определени на основание чл. 78, ал. 8 от ГПК, във връзка с чл. 37 от ЗПП, във връзка с чл. 27е от Наредбата за заплащане на правната помощ, в размер на 80 лв.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 АПК, вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН, Административен съд София-град, II касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 20156876/30.06.2021 г. по НАХД № 15813/2020 г. по описа на СРС, НО, 105 състав.

ОСЪЖДА [фирма], с ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място],[жк], [жилищен адрес] представлявано от управителя В. Л. П., да заплати на КЗП сумата от 80 /осемдесет/лв., представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване или протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.